

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ - ΑΓΙΑΣΜΟΥ
ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΠΡΩΗΝ ΚΙΣΑΜΟΥ ΚΑΙ ΣΕΛΙΝΟΥ κ. ΕΙΡΗΝΑΙΟΝ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟΥ ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΥ ΧΩΡΟΥ
(6 Οκτωβρίου 2009)

Ἰερώτατοι ἀδελφοί,
Ἐξοχώτατοι Ἀρχοντες,
Ἐκλεκτή ὁμήγυρις,

Τοῦ Θεοῦ ἐντελλομένου: «τίμα τόν πατέρα σου» καί τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου συμβουλευόντος: «μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τόν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τήν ἑκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τήν πίστιν» (Ἐβρ. 13, 7), πάννυ ἀξιεπαίνως πράττει τό Ἰδρυμα «Εἰρηναῖος Γαλανάκης» ἀφιεροῦν εἰς τόν σεπτόν Μητροπολίτην πρῶην Κισάμου καί Σελίνου κύριον Εἰρηναῖον τόν ἀπόψε ἐγκαινιαζόμενον ἐκθεσιακόν χῶρον, εἰς τόν ὅποιον θά ἐκτίθεται τιμητικῶς καί θά προβάλλεται πρὸς μίμησιν τό πλούσιον θρησκευτικόν, κοινωνικόν καί πολιτιστικόν ἔργον τοῦ ἱεροῦ ἀνδρός, ὁ ὅποιος ἐπὶ μακράν σειράν ἐτῶν ἐκλείψε τόν θρόνον τῆς τοπικῆς Μητροπόλεως, οὐ μὴν ἀλλά καί ἐκεῖνον τῆς θεοσώστου Μητροπόλεως Γερμανίας.

Ὁ Μητροπολίτης Εἰρηναῖος, τόν ὅποιον ὁ Θεός ἐξακολουθεῖ νά μᾶς τόν χαρίζῃ εἰς βαθύτατον καί τίμιον γῆρας, ἀπό τῆς ἐποχῆς ἤδη τῆς Γερμανοϊταλικῆς Κατοχῆς ἐδειξεν ὅτι εἶχεν ἀνάστημα πνευματικόν καί ἠθικόν ὑπερβαῖνον τά συνήθη μέτρα. Χειροτονηθεὶς δέ εἰς Ἐπίσκοπον Κισάμου καί Σελίνου ὑπῆρξεν ἀμέσως πρωτουργός πλειάδος φιλογενῶν καί

θεαρέστων ἔργων, διά τῶν ὁποίων ὁ ἀνθρώπινος πόνος ἀνεκουφίσθη, ἡ τραχύτης τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως τοῦ ἀξιονομάστου ποιμνίου τῶν δύο Ἐπαρχιῶν τῆς Ἐπισκοπῆς του (μετά ταῦτα Μητροπόλεως) ἐλειάνθη, τό ἠθικόν τοῦ λαοῦ ἀνεπτέρωθη, ἡ συγκοινωνιακή σύνδεσις τῆς Κρήτης μέ τόν κυρίως κορμόν τῆς Ἑλλάδος καί τās Ἀθήνας ἔλαβε, διά τῆς ANEK, σύγχρονον καί ἀσφαλῆ μορφήν, τά πάντα ἐνταῦθα ἐσφραγίσθησαν μέ τήν σφραγίδα τῆς θερμουργοῦ πνοῆς του, τοῦ ἐνθέου ζήλου του καί τῆς ἀκαταπονήτου ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ἐργατικότητός του. Ὁ λόγος του, καί ὁ ἀπ' ἄμβωνος, καί ὁ κατ' ἰδίαν, πάντοτε χαρίεις καί ἄλατι ἡρτυμένος, τά δέ γραπτά του, εἴτε βιβλία εἴτε ἄλλα δημοσιεύματα, διακρίνονται ἐπὶ πλουσίῳ λογοτεχνικῷ χαρίσματι καί λυρικῇ ἐμπνεύσει. Βραχέως εἶπεῖν, ἡ ὅλη ἐπισκοπική του πορεία ὑπῆρξε φωτεινὴ καί ἀξιομίμητος. Τούτου ἕνεκεν καί ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία τόν ἐτίμησε μέγας, προαγαγοῦσα αὐτόν εἰς Μητροπολίτην τῆς πολυπληθοῦς Μητροπόλεως Γερμανίας, εἰς τήν ὁποίαν, ἐπὶ μίαν δεκαετίαν εἰργάσθη θεοφιλέστατα, ἀνύψωσε τό κῦρος τοῦ ἑλληνορθοδόξου ὀνόματος, ἔσκυψε φιλοστόργως ἐπάνω εἰς τά πολλά προβλήματα τῶν μεταναστῶν καί κατώρθωσε νά κλείσῃ τήν ἐποχὴν τῶν «γκάσταρμπάϊτερς», ἀναδείξας τοὺς ἑλληνορθοδόξους μετανάστας τῆς χώρας ἀξιοσεβάστους καί ὑπολογισίμους πολίτας τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας. Τοῦτο ὑπῆρξεν ἴσως τό μέγιστον τῶν ἐπιτευγμάτων του. Βεβαίως ἡ νοσταλγία τόν ἐνίκησε τελικῶς καί ἡ ἐπιθυμία του νά τερματίσῃ τόν βίον του ἐν μέσῳ τοῦ προσφιλοῦς του Κισαμοσελινιώτικου τέως ποιμνίου του τόν ἔφερεν ὀπίσω εἰς τήν εὐάνδρον Μεγαλόνησον, ὅπου ἐσυνέχισεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τό πολυσχιδὲς ἔργον του ὑπέρ τοῦ ἐνταῦθα πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Αἱ τελευταῖαι δεκαετίαι τῆς ἐνταῦθα ποιμαντορίας του, μέχρι καί τῆς οἰκειοθελοῦς, λόγω γήρατος καί κάμψεως τῶν δυνάμεών του, παραιτήσεως ἐκ τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας, δέν ὑπῆρξαν ἥσσονος καρποφορίας τῶν πρώτων: Ὁ πρεσβύτες

Ἱεράρχης κατέστη ὄντως «ἐλαία κατάκαρπος» ἐν τῷ ἀγρῷ τῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ᾧ καί πολλήν δοξολογίαν ἀναπέμπομεν εἰς τόν Ἀρχιεπίσκοπον Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἐγκαινιάζοντες, ὅθεν, τόν ἐκθεσιακόν χώρον, εὐχαριστοῦμεν τόν Ἐλλογιμώτατον κ. Δημήτριον Κυριτσάκη, Ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπί τιμῇ καί Πρόεδρον τοῦ Σωματείου «Ἐνωσις Προβολῆς τοῦ Ἔργου τοῦ ἀπό Κισάμου καί Σελίνου Μητροπολίτου Εἰρηναίου», διά τήν ὥραίαν προσφώνησίν του, συγχαίροντες διά τήν πρὸς τόν τιμώμενον πολὺν Ἱεράρχην υἱϊκὴν ἀγάπην του καί σεβασμόν. Ταυτοχρόνως συγχαίρομεν καί τόν ἄξιον διάδοχον τοῦ κ. Εἰρηναίου Ἱερώτατον Μητροπολίτην Κισάμου καί Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιον διά τήν συμβολήν του εἰς τήν παροῦσαν τιμητικὴν τοῦ προκατόχου του ἐκδήλωσιν καί εὐχόμεθα εἰς αὐτόν ὅπως, συνεχίζων ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Εἰρηναίου κατατεθέντων θεμελίων, περισσεύῃ μᾶλλον εἰς πᾶν θεάρεστον, κοινωφελές, φιλογενές καί ἅγιον ἔργον. Τῷ δέ Ἱερωτάτῳ κυρίῳ Εἰρηναίῳ εὐχόμεθα ἐν εὐλογίαις τήν πρὸς τόν στεφοδότην Κύριον πορείαν ὅταν ἔλθῃ (καί εὐχόμεθα νὰ καθυστερήσῃ πολὺ ἀκόμη), ἡ ὥρα.

Μεταφέροντες εἰς ὅλους τήν στοργήν καί ἀγάπην τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρικῆς Μητρος Ἐκκλησίας, ἀπονέμομεν ὑμῖν ὁλόθυμον τήν πατρικὴν ἡμῶν εὐχὴν καί Πατριαρχικὴν εὐλογίαν. Ἐρρωσθε ἐν Κυρίῳ, ἀδελφοί καί τέκνα προσφιλέστατα!